

Hvis der er tale om byudvikling og etablering af sommerhusområder og dermed normalt af et større antal bygninger eller et større byggeprojekt, vil kommunen skulle ansøge miljøministeren v/ Skov- og Naturstyrelsen om generelt at ophæve eller indskrænke den pågældende bygge- eller beskyttelseslinje. Styrelsen kan imødekomme kommunen og helt eller delvis ophæve beskyttelseslinjen, eller anmodningen kan afslås. Et afslag begrundet i landskabelige eller naturbeskyttelsesmæssige hensyn vil normalt medføre, at Naturklagenævnet vil omgøre kommunens afgørelse, hvis kommunen herefter selv har meddelt konkret dispensation til gennemførelse af byggeriet, og hvis kommunens afgørelse ankes. Miljøministeriet har endvidere mulighed for at gøre indsigelse mod planen, hvis den strider mod nationale beskyttelseshensyn.

Hvis der er tale om en enkelt eller enkelte bygninger, hvor kommunen selv dispenserer, vil dette fremgå af lokalplanen. Miljøministeren kan gøre indsigelse mod lokalplanen, og ministeriet og andre ankeberettigede kan påklage kommunens afgørelse om dispensation til Naturklagenævnet.

Spørgsmål 19:

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at der er tale om opgaver, der kræver specialiseret faglig indsigt og har afgørende betydning for naturbeskyttelsen i Danmark. Kan ministeren på denne baggrund forklare, hvorfor netop disse opgaver som § 3-naturtyper, beskyttelseslinjer ved søer, åer, skove og fortidsminder, adgang m.m., hvor regeringen selv siger det er specialiserede opgaver, nu skal administreres af opsplittede faglige miljøer – fra 13 amter til 100 kommuner?

Svar:

Amterne har siden 1992, hvor naturbeskyttelsesloven trådte i kraft, foretaget en vejledende registrering af de generelt beskyttede naturområder, og selvom registreringen er en løbende proces, ligger den største indsats bag os. Kommunerne er ikke ubekendte med administrationen af bygge- og beskyttelseslinjer, da de hidtil har administreret sø- og åbeskyttelseslinjer og skovbyggelinjen i byzone og sommerhusområder.

Endvidere har omkring halvdelen af amterne foretaget en naturkvalitetsplanlægning, hvor de ud over at kortlægge de beskyttede arealer har

registreret forekomsten af en række arter og andre biologiske forhold og på den baggrund vurderet naturområderne efter kvaliteten af deres naturindhold samt fastsat mål for den ønskede udvikling. Naturkvalitetsplanlægning er et velegnet redskab i den daglige administration og i prioritering af den konkrete naturforvaltningsindsats. Hertil kommer, at Miljøministeriet (Skov- og Naturstyrelsen) har udarbejdet en vejledning til brug for administration af naturbeskyttelsesloven og en særlig vejledning om registrering af beskyttede naturtyper.

Der er således etableret et meget solidt fagligt grundlag for den fremtidige administration af den generelle naturtypebeskyttelse, ligesom den meget restriktive administration af beskyttelsen er lagt i faste rammer af amterne og Naturklagenævnet.

Spørgsmål 21:

Hvorledes forestiller ministeren sig at Danmark og den danske natur kan få del i mange millioner kroner til natur og miljøformål, som amterne ved hjælp af delvis egenfinansiering gennem årene har rejst i EU?

Svar:

Regeringen er helt opmærksom på, at amterne har udnyttet mulighederne for at opnå medfinansiering fra EU til en række opgaver på natur- og miljøområdet. Det er bl.a. medfinansiering fra EU's landdistriktsordninger, LIFE-ordningerne og de særlige ordninger vedrørende udvikling af udkantsområder m.v.

Fokuseringen på EU's medfinansieringsordninger vil blive fastholdt og forstærket fremover – også inden for rammerne af kommunalreformen, hvor natur- og miljøindsatsen, herunder naturforvaltning og naturgenopretning, vil blive varetaget af såvel kommunerne som staten. Derfor vil de nuværende amtslige midler til den nødvendige indsats også blive fordelt til henholdsvis kommunerne og staten. Der vil hermed blive skabt den nødvendige finansiering af indsatsen, som også fremover giver mulighed for at udnytte de muligheder, der er for at opnå medfinansiering fra EU.

Såvel kommuner som stat opnår allerede i dag – ligesom amterne – betydelig medfinansiering fra EU til visse opgaver på natur- og miljøområdet. Denne indsats skal selvfølgelig fortsætte og